

Vladimir Ghika și preoția sa: FIDELITATEA

Luna noiembrie ne reamintește de un alt moment din viața Monseniorului, cel din 1952, când, pe data de 18, era arestat. Urma un an de anchete, un simulacru de proces, o condamnare politică, un alt an de frig și foame la Jilava, toate acestea pentru iubirea asumată, în preoția sa, de Vladimir Ghika, iubire exprimată în fidelitate. Continuăm reflecția noastră asupra preoției Slujitorului lui Dumnezeu luând ca reper acest aspect al fidelității.

Fidelitatea față de Biserică

Așa cum spunea domnul Emanuel Cosmovici în articolul de acum un an (*De ce a fost arestat Monseniorul Ghika?*), motivul arestării monseniorului, ocultat în permanență de autorități, era fidelitatea acestuia față de Biserică, o Biserică în comuniune cu Roma. Cercetările făcute de Emanuel și Mihaela Cosmovici în arhivele securității nu lasă nicio urmă de îndoială că simpla renegare a comuniunii cu Roma ar fi schimbat radical starea de lucruri pentru Monseniorul, ca și pentru mulți alți catolici.

Fidelitatea în timp de persecuție

Monseniorul era conștient de „gravitatea” atitudinii sale ca și de nedreptatea care domnea în acea perioadă în România: vedem acest lucru în scrisorile trimise fratelui său în exil, dar nu abdică de la adevărurile pe care le-a urmat toată viața, și mai ales nu renunță la adevărata bucurie care nu exclude persecuțiile. Din iubire față de Biserică face tot ce îi stă în putință pentru a păstra comuniunea cu Papa. Utilizând canalele diplomatice, la care încă avea acces, Vladimir Ghika a făcut posibilă corespondența între Vatican și Biserică locală. Această implicare în menținerea unității catolice i-a atras ura regimului stalinist cu consecințele pe care le știm deja.

Fidelitatea... până la moarte!

Sigur că nu se poate concepe o altfel de fidelitate; dacă nu este până la moarte nu este fidelitate. Însă este bine să accentuăm acest aspect, mai ales în contextul relativismului care amenință toate valorile, inclusiv fidelitatea în viața de căsătorie, în preoție, în misiune... Monseniorul nu doar că povățuiește fidelitatea, dar devine, el însuși, un model și un martor... până la moarte. (UPF)

Auberive: 26-27 septembrie 2009

Abația din Auberive

Abația din Auberive (Franța) a găzduit, în zilele de 26 și 27 septembrie, o manifestare în amintirea monseniorului Vladimir Ghika. Programul a inclus conferințe despre mons. Ghika și legătura lui cu abația din Auberive; vizionarea filmului „Scrisori fratelui meu în exil”, realizat de Ana Boariu; o expoziție de fotografie.

Auberive mi-a lăsat impresia unui calm imperturbabil, mai ales că soseam din Roma frenetică, trecând prin nu mai puțin zbuciumatul Paris.

Calmul maturității și al discernerii memoriei au prevalat în acele zile în care Monseniorul Ghika a fost în centrul atenției locuitorilor ca și a oaspeților. Monseniorul ne-a chemat, sau rechemat, în acel loc pentru a simți vibrația monumentală a unei opere din care a rămas, poate, doar imaginea transpusă în fotografii și rânduri de scrisori, deși spiritul participanților vădea ceva mai mult.

A fost un timp de cunoaștere și recunoaștere, un timp de privire spre trecut ca și spre viitor, un timp de lectură și de rugăciune, poate prea scurt pentru mărimea personalității Monseniorului și pentru stringenta nevoie de modele pentru societatea contemporană. Și, totuși, un timp prețios pentru noi. Mulțumim, monseniore!

Pr. Francisc Ungureanu, Pr. Yves Dupuy, Thérèse Mortet, Daniel și Genevieve De Briey